

לגלגלת מספר נפשתיכם. ולא
העדיף המרבה והממעיט לא
החסיר. שלא להוסיף ולא לגרע
מדברי התורה. והצדיק זורק,
והשכינה פונסת, ועליהם נאמר
(משלי יא) יש מפזר ונוסף עוד. מה
זה ונוסף עוד? זה העמוד
האמצעי. ועוד מה זה ונוסף? זה
מי שמפזר טעמי תורה, ונוסף
בחדושו.

באותו הזמן ויאמר לקוצרים ה'
עמכם ויאמרו לו יברכה ה'. וזה
הסוד של יברכה ה', יאר ה', ישא
ה', שהם שנים עשר עינות מים,
והם ו"ו שיוצאים מהצנור שהוא
א והפל וא"ו. ומשום שבעלה
שם, שהוא ו"ו בששת הפרקים
של הזרועות, וששת הפרקים של
השוקים, א באמצע, העטרה על
הגוף. ומשום זה ושתי מאשר
ישאבון הנערים, שהם ברהטים
בשקתות המים. נערים יש
למעלה, ונערים יש למטה. והם
פנים גדולות ופנים קטנות.

קם הנער (תנוד מט"ט) ואמר, רבנן,
צעיר אני לימים מצדו של זעיר
אנפין, ואתם ישישים מהצד של
אריך אנפין, שהם ברהטים
בשקתות המים, על פן זחלתי
ואירא מחות דעי אתכם. בינתים
שהשכינה רוצה להיות משקית
מהצלמים, משאיבת התורה
שהיא העמוד האמצעי, צריך
להשקותה על ידי צדיק שהוא
צעיר לימים.

שני נביאי אמת שהם כנגד שתי
שפתים, שנאמר בהם (שיר א)
ישקני מנשיקות פיהו. מה זה
פיהו? זו השכינה, והם כנגד שני
כרובי העין, שפותחים וסוגרים,
שבהם מאיר העמוד האמצעי
בבת העין, ונקראת מצדו
האספקלריה המאירה, וכשפותח
העין נקראת אספקלריה שאינה

לגלגלת מספר נפשתיכם. ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר. דלא להוסיף ודלא
למגרע מפתגמי אורייתא. וצדיק זריק
ושכינתא פנישת, ועליהו אתמר (משלי יא כד) יש
מפזר ונוסף עוד. מאי ונוסף עוד. דא עמודא
דאמצעיתא. ועוד מאי ונוסף, דא מאן דמפזר
טעמי אורייתא ונוסף בחדושים.

בההוא זמנא ויאמר לקוצרים ה' עמכם
ויאמרו לו יברכה ה'. ודא רזא (במדבר
ו כד) דיברכה ה', יאר יי', ישא יי'. דאנון י"ב
עינות מים. ואנון ו"ו דנפקין מן צנורא דאיהו
א' וכלא וא"ו. ובגין דבעלה תמן דאיהו ו"ו
בשית פרקין דדרועין, ושית פרקין דשוקין.
א' באמצעיתא עטרה על גופא. ובגין דא
ושתי מאשר ישאבון הנערים, דאנון (בראשית
ל לח) ברהטים בשקתות המים. נערים אית לעלא
ונערים אית לתתא ואנון אנפי רברבי ואנפי
זוטרי.

קם נער (תנוד מט"ט) ואמר. רבנן (איוב לב ו) צעיר אני
לימים מסטרא דזעיר אנפין. ואתם
ישישים מסטרא דאריך אנפין. דאנון ברהטים
בשקתות המים. על פן זחלתי ואירא מחות
דעי אתכם. אדהכי דשכינתא בעיא איהי
לאשתקאה מעולימין, משואבא דאורייתא
דאיהי עמודא דאמצעיתא, צריך לאתשקיא
לה על ידי צדיק דאיהו (דף קלב ע"ב) צעיר ליומין.
תרי נביאי קשוט דאנון לקבל תרין שפון.
דאתמר בהון (שיר א ב) ישקני מנשיקות
פיהו. מאי פיהו. דא שכינתא ואנון לקבל
תרין כרובי עינא דפתחין וסגריין, דבהון נהיר
עמודא דאמצעיתא בבת עינא, ואתקריאת
מסטרה אספקלריא דנהרא וכד סתים עינא
אתקריאת אספקלריא דלא נהרא. ובת עינא

מאירה. ובת העין היא עינו של צדיק, ועליה נאמר (בראשית כד) לעת ערב ערב לעת צאת השאבת. ימין ושמאל נקראו שקתות המים, שני נביאי אמת מוציאי מים.

וימד שש שערים וישת עליה - זה השעור של שתי שוקים שהן ברנף שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ו' התחזקה. ויש שש עליונים ו' שהם ו' עליונה של שתי זרועות, שהן שמע ישראל. והכל נשקים מהאם העליונה שהיא א אלף בינה, ובה נעשו אחד, וישת עליה אל ה' התחזקה המלכות.

ועוד וימד שש שערים, למטה, הם ששה סדרי משנה, והם מאכל הבהמות שהם חיות הקדש. לאחר שהיא כונסת אותם, זורקת אותם לצבאותיה. זהו שכתוב (משלי לא) ותתן טרף לביתה וחק לנערתי. וקשורקת אותם למטה, נקראת זרקא. ומשום זה יש מפזר ונוסף עוד, שבבעלה מוסיף לה.

קמו העליונים והתחזקו וברכו אותו. פתחו אותם הזקנים בברכות וברכו אותו.

קם אותו הזקן מאותם הזקנים ואמר, (בראשית מח) המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים. מי המלאך? אם היה אומר מלאך, היה משמע על חנוף מטטרו"ן. אבל ה' בתוספת היא השכינה שהיא ברכה, ברפת ה' היא תעשיר. יברך את הנערים, כל הנערים שנקראו על שם נער, מתברכים על ידי אותו הנער.

ויקרא בהם שמי - זו השכינה העליונה. ושם אבותי - אלו האבות. ועוד יברך את הנערים - הצדיק ושני נביאי אמת. וידגו לרב - החכמה שנאמר בה

איהי עתו דצדיק ועלה אתמר (בראשית כד יא) לעת ערב לעת צאת השאבת. ימינא ושמאלא אתקריאו שקתות המים, תרי נביאי קשוט אפיקי מים.

וימד שש שערים וישת עליה (רות ג טו), דא שעורא דתריין שוקין דאנון ברנף שם כבוד מלכותו לעולם ועד ו' תתאה. ואית שית עלאין דאנון ו' עלאה דתריין דרועין, דאנון (דברים ו ד) שמע ישראל וגו'. וכלא אשתקין מאמא עלאה דאיהי א אלף בינה, ובה אתעבידו אחד. וישת עליה לגבי ה' תתאה מלכות.

ועוד וימד שש שעורים לתתא, אנון שית סדרי משנה. ואנון מאכל בעירן דאנון חיות הקדש. לבתר דאיהי כנישת לון זריקת לון לגבי חילהא. דא הוא דכתיב (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. וכד זריקת לון לתתא. אתקריאת זרקא. ובגין דא (שם יא כד) יש מפזר ונוסף עוד. דבעלה אוסיף לה.

קמו עלאין ותתאין וברכו ליה. פתחו אנון סבין בכרכאן וברכו ליה.

קם ההוא סבא מאנון סבין ואמר (בראשית מח טו) המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים. מאי המלאך אי הוה אמר מלאך הוה משמע על חנוף מטטרו"ן אבל ה' בתוספת, איהי שכינתא דאיהי ברכה, (משלי יבב) ברפת ה' היא תעשיר יברך את הנערים כלהו נערים דאתקריאו על שם נער, אתברכאן על ידי ההוא נער.

ויקרא בהם שמי, דא שכינתא עלאה. ושם אבותי אלין אבהן. ועוד יברך את הנערים, צדיק ותרי נביאי קשוט. וידגו לרב, חכמה דאתמר (מלכים א ה י) בה ותרב חכמת

שְׁלֵמָה, דְּתַתְּרַבֵּי וְתַסְגִּי. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּאֵלֵין דְּאִתְמַר בְּהוּן (בראשית כח יד) וְהָיָה זִרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ. וְלֹא תִתְפַּסֵּק בְּרִכְתָּא מְנָה, כַּמְבוּעָא דְּאִתְמַר בְּהָ (ישעיה נח א) וְכִמּוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִימִיו.

(מלכים-א ה) וַתִּרְבַּח חֲכֵמַת שְׁלֵמָה, שְׁתַּתְּרַבָּה וְתַתְּגַדֵּל. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ - בְּאֵלוֹ שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם וְהָיָה זִרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ. וְלֹא תִפְסֵק הַבְּרָכָה מִמְּנָה, כַּמְבוּעָא שְׁנֵאֲמַר בּוֹ (ישעיה נח) וְכִמּוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִימִיו.

דְּלִית דְּוִרוּנָא חֲבִיבָא קָדָם קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדוּרוּנָא דְּשִׁכְיִנְתָּא. זַפְּאִין אֲנוּן דְּרוּעִין דְּסִלְקִין לָהּ לְגַבֵּי. תַּפְּלִין עַל יְדֵיהוּ וְעַל רִישֵׁיהוּ, זַפְּאִין אֲנוּן רַגְלִין וְגוּפָא וְיָדִין וְכָל אֲבָר וְאֲבָר דְּבִיה סָלִיק דְּוִרוּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּלִית דְּוִרוּנָא חֲבִיבָא קָדָם קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדוּרוּנָא דְּשִׁכְיִנְתָּא. זַפְּאָה אִיהוּ אֲבָר דְּעֵבִיד בִּיה מְצוּהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּבִגִּינָה נְחִית קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁרְיָא בְּכָל אֲבָר דִּילָהּ. וְעַל הָאִי בַר נֶשׁ מְכַרְיִזִין לְעֵלְאָה הָבוּ יִקָּר לְדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָּא.

שְׁאִין דוּרוּן חֲבִיב לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדוּרוּן שֶׁל הַשְּׁכִינָה. אֲשֶׁרִי אוֹתָם זְרוּעוֹת שְׁמַעְלִים אוֹתָהּ אֵלָיו. תַּפְּלִין עַל יְדֵיהֶם וְעַל רִאשֵׁיהֶם. אֲשֶׁרִי אוֹתָם רַגְלִים וְגוּף וְיָדִים וְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שֶׁבוֹ עוֹלָה הַדוּרוּן לְקִדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאִין דוּרוּן חֲבִיב לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדוּרוּן שֶׁל הַשְּׁכִינָה. אֲשֶׁרִי הָאֵיבָר שְׁעוֹשָׂה בּוֹ מְצוּהָ לְקִדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבִשְׁבִילָהּ יוֹרֵד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשֵׁרוֹת בְּכָל אֵיבָר שֶׁלוֹ. וְעַל זֶה הָאִישׁ מְכַרְיִזִים לְמַעְלָה: תַּנּוּ כְּבוֹד לְדִיוֹקָן הַמְּלָךְ.

וְעוֹד (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם. אִית בְּנֵי נֶשׂא דְּסִלְקִין דְּוִרוּנָא לְמִטְרוּנִיתָא. וּבַהוּן (בראשית כח יב) מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיְרִדִים בּוֹ. בְּהַהוּא בַר נֶשׁ בְּנִשְׁמַתָּה דְּסִלְקָא דְּוִרוּנָא לְמִלְכָּא, וְנִחְתָּא דְּוִרוּנָא מְנָה לְמִטְרוּנִיתָא, דְּכַד נִחְתִּין דְּוִרוּנָא לְמִטְרוּנִיתָא, וַיְדִי אָדָם נִחְתִּין מִתַּחַת גְּדַפְּיָהוּ דְּמִלְּאֲכִין שְׁלִיחִין דְּמִטְרוּנִיתָא, וַיְהִיבִין לוֹן שְׁאֲלִתִין וּבְעוֹתִין דְּשְׁאֲלִין מִמִּטְרוּנִיתָא. וְכָל מָה דְּמִטְרוּנִיתָא יִהְיָא בְּרִשׁוּתָא דְּבַעֲלָה אִיהִי כְּלָא. וְאִם לֹא עֲאֲלִין בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, דְּחִין לוֹן לְבַר, וְדוּרוּנָא דִּילָהוּן לְכַלְבָּא אֲתַמְסֵר.

וְעוֹד וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁמַעְלִים דוּרוּן לְגַבִּירָה, וּבְהֵם מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיְרִדִים בּוֹ. בְּאָדָם הַהוּא, בְּנִשְׁמַתּוֹ שְׁמַעְלָה דוּרוּן לְמִלְכָּךְ, וּמִוִּרְיָדָה דוּרוּן מִמְּנֵוּ לְגַבִּירָה. שְׁכַאֲשֶׁר מוֹרִידִים דוּרוּן לְגַבִּירָה, וַיְדִי אָדָם יוֹרְדִים מִתַּחַת פְּנֵי הַמִּלְּאֲכִים שְׁלוּחֵי הַגַּבִּירָה, וְנוֹתְנִים לָהֶם הַשְּׁאֲלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת שְׁשׂוֹאֲלִים מִהַגַּבִּירָה. וְכָל מָה שְׁהַגַּבִּירָה נוֹתְנָת, בְּרִשׁוּתָא בְּעֵלְהָ הוּא הַכָּל. וְאִם לֹא נִכְנָסִים בְּיָרְאָה וְאִתְּבַהּ, דוּחִים אוֹתָם הַחוּצָה, וְהַדוּרוּן שְׁלָהֶם נִמְסָר לְפָלְב. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁהַגַּבִּירָה מְקַבֵּל מִמְּנֵוּ דוּרוּן אוֹ נוֹתְנָת לוֹ בְּיָדֵיהּ, שְׁהֵרִי וְדַאי בֵּן הַמְּלָךְ הוּא. אֲבָל לְאַחֲרִים, עַל יְדֵי שְׁלִיחִים נוֹתְנָת לָהֶם מִיָּדֵיהּ. אֵלוֹ יוֹצְאִים, וְאַחֲרִים בָּאִים דּוֹפְקִים לְפִתְחָהּ, וְהֵם בְּעֵלֵי הַתּוֹרָה, בְּעֵלֵי הַפֶּה.

זַכָּאָה אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּמִטְרוּנִיתָא אִיהִי מְקַבֵּלָא מְנָה דְּוִרוּנָא, אוֹ יְהֵבָה לִיה בִּידְהָא, דְּוִדְאֵי בְּרָא דְּמִלְכָּא אִיהוּ. אֲבָל לְאַחֲרִינִין עַל יְדֵי שְׁלִיחִין יְהֵבַת לוֹן. מִיָּדֵיהּ. אֵלִין נְפִקִין וְאַחֲרִינִין קָא אֲתִין דְּפִקִין לְפִתְחָהּ, וְאֲנוּן מְאִרֵי דְּאוּרִיתָא מְאִרֵי דְּפוּמָא.

ואם נכנסים ביראה ויראה ואהבה של י"ה, ההיכל נפתח אליהם, והקדוש ברוך הוא נותן להם לשון למודים, ושם להם דבור בפיהם לדבר לפני הגבירה. זהו שכתוב (ירמיה א) וישלח ה' את ידו ויגע על פי ויאמר ה' אלי הנה נתתי דברי בפיהך, ועליהם נאמר (הושע יב) וכיד הנביאים אדמה. וכברתי על הנביאים, בדבור ממש.

ועם כל זה, פשיכנסו להיכל כל הנביאים לדבר עם הגבירה, היא לא מדברת עמם, עד שנדמה להם הקדוש ברוך הוא בחיות שלו. מהם נכנסים בדיוקן של שור, ומהם בדיוקן של נשר, ומהם בדיוקן של אריה, ומהם בדיוקן של אדם. ויש מי שנכנס בכל אותם הדיוקנאות. ואם יהו"ה עליו, אדנ"י שפתי תפתח בודאי, ההיכל נפתח אליו. ואם שם יהו"ה אינו שם בכל אותם הדיוקנאות, הגבירה היא כבודה בת מלך פנימה, והיא נסתרת בהיכל, ומדברת עמהם על ידי שליחים כפי דיוקניהם ומזלם. וכמשה היה שלם בארבע חיות. ושם יהו"ה עליו, כמו זה ש' מן משה שלש חיות, אריה שור נשר. מ'ה ודמות פניהם פני אדם? שם יהו"ה עליו. מנין לנו? זהו שכתוב (שמות ז) ואמר ל"י מ"ה שמ"ו אמר אליהם. ומשום שהוא שלם בכל, נפתח אליו ההיכל. זהו שכתוב אדנ"י שפתי תפתח. ונאמר בו (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו וגו'. ותמונת ה' יביט. שהיא הגבירה. מה שאין כן שאר הנביאים שאינם שלמים כמותו.

וכבר הרי אלה יוצאים, והנה אחרים דופקים לפתח, והם בעלי הפנים שיוצעים את שבעים

ואם עאלין בדחילו ורחימו די"ה, היכלא אתפתח לגביהו, וקודשא בריך הוא יהיב לון לשון למודים, ושוי לון דבורא בפומיהו למללא קדם מטרוניתא. קדא הוא דכתיב (ירמיה א ט) וישלח ה' את ידו ויגע על פי ויאמר ה' אלי הנה נתתי דברי בפיהך. ועליהו אתמר (הושע יב יא) וכיד הנביאים אדמה. וכברתי על הנביאים. בדבור ממש.

ועם כל דא דייעלון להיכלא כל נביאיה למללא עם מטרוניתא, איהי לא מלילת עמהון עד דאתדמיא עליהו קודשא בריך הוא בחיון דילה. מנהון עאלין בדיוקנא דשור, ומנהון בדיוקנא דנשר, ומנהון בדיוקנא דאריה, ומנהון בדיוקנא דאדם. ואית מאן דעאל בכל אנון דיוקנין. ואם יהו"ה עליה (תהלים נא ז) אדנ"י שפתי תפתח בודאי היכלא מתפתחא לגביה. ואם שם יהו"ה לאו תמן בכל אנון דיוקנין מטרוניתא איהי (שם מה יד) כבודה בת מלך פנימה. ואיהי סתימא בהיכלא ומלילת עמהון על ידי שליחן פפום דיוקניהון ומזליהון.

וכמשה הוה שלים בארבע חיון, ושם יהו"ה עליה. כגונא דא ש' מן משה תלת חיון אריה שור נשר. מה ודמות פניהם פני אדם, שם יהו"ה עליה. מנא לן קדא הוא דכתיב אליהם. ובגין דאיהו שלים בכלא היכלא אתפתחא לגביה. קדא הוא דכתיב אדנ"י שפתי תפתח. ואתמר ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו וגו'. ותמונת ה' יביט דאיהי מטרוניתא. מה דלאו הכי שאר נביאי דלאו אנון שלמין פנותיה.

וכבר הא אלין נפקין הא אחרנין דפקין לפתחא, ואנון מארי דאנפין דיידעין